

ԵՎԱ ԱՀԵՐՍԱՆԱՑ

ԲԱՆ ԱՀԵՐՍԱՆԱՑ^(*)

Զքեզ Սստուած խոստովանիմ,
Երկրպագեմ եւ հաւատամ,
Քեզ գոհութիւնս դրուատեմ,
Թէ ասելո արժանանամ:

Զսքանչելիս քո հըռչակեմ,
Քեզ գոհութիւն եւ փառս տամ,
Ի քէն հայցեմ եւ պաղատիմ,
Աղերսանաւք եւ գոհանամ:

Դու ողորմած եւ մարդասէր,
Քո ստեղծուածոցս բարեկամ,
Անոխակալ և անյիշաչար,
Յամենայնի ամենախնամ:

Յոյս կենաց, քաւիչ մեղաց,
Ամէնառատ տուրք եւ քարամ,
Կատարիչ խնդրուածաց,
Այսու յուսով առ քեզ կու գամ:

Մի տալ ինձ, Տէր, սիրտ անորդի,
Որ ի բարոյ դատարկանամ,
Եւ կամ լինիմ ամպ ցամաքեալ,
Որ հետ ամպեմ եւ ոչ ցաւղամ:

Յաչուերս իմ լից յորդ արտասուաւք,
Որ զմելս անծին իմ լուանամ,
Միացոյ զիս ի քո սէրդ,
Որ թէ տկար եմ զաւրանամ:

Հո ուրա եմ զործելոյ,
Կայծ իջեալիս որ հըրանամ,
Հեղդ ու ծոյլ եմ զըլորած,
Կանկնեայ զանկեալս որ ժըրանամ:

Բունաւորեալ մեղքն ի մարմինս,
Դըժար կու զայ որ հեռանամ,
Պասն ու աղօթքն է ինձ բժիշկ,
Որ պահելով արդարանամ:

(*) Վերնագիրը մենք որինք,

Նայ էնց փափուկ եմ մնացեր,
Զաւըն զմարմինս կու հոգամ,
Սընուցի որդանցն ճաշ,
Դիտեմ յաւժար ի կեր գնամ:

Այլ զքեզ ունիմ ինծ ապաւէն,
Յողորմութիւնդ քո յուսամ,
Հզրո ծընաւզն ունիմ միջնորդ,
Որ քո տեսուդ արժանանամ:

* * *

Քանանացին եմ կողկողեալ,
Պետրոս յալեացն կու ծըփամ,
Մարսաւորն եմ հառաչմամբ,
Կոծեմ զկուրծու ի հետ լամ:

Անդամալոյծն եմ եւ տնանկ,
Քաղցրախաւսեց որ թաժէնամ,
Տեռատես կինն եմ կարկամ,
Ինծ այցարա որ զաւրանամ:

Հայր մեղայ ասեմ յերկինս,
Թէպէտ արժան չորդիանամ,
Սուրբ արա զիս ի մեղաց,
Անուն քո սուրբ յարաժամ:

Զարքայութիւնդ երեւցոյ,
Որ երկնչիմ զաւըն ու դողամ,
Հեռացո զիս յիմ կամաց,
Որ ի քո կամդ միանամ:

Զաւը հանապազ աւը ըս(տ) աւրէ,
Զիս կերակրէ որ լիանամ: (*)

Ապրեցոյ զիս ի չարէ,
Որ ոչ կարել ժուժամ,
Քո փառք եւ զաւրութիւն,
Արքայ հզաւր եւ փառստամ:

Ես Յովանէս Թլպուրանցի
Ողորմութեանդ քո յուսամ,
Զիս լուսոյ արժանացոյ,
Ի զալստեան քո միւս անզամ:

Զետ. թ. 1900:

Հրան. Ն. ԵՊՍ. ԾՈՎԱԿԱՆ

(*) Ըստ երեսյթին երկու տող պակաս է: